

Ing. Zbyněk Spousta
NÁMĚSTEK PRO ŘÍZENÍ SEKCE PROVOZNÍ A PRÁVNÍ
MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 10. dubna 2019
Č. j. MSP-27/2018-OPR-Z/127
Počet listů: 4
Přílohy: 0

OZNÁMENÍ O ZRUŠENÍ ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ

Veřejná zakázka	„Vývoj a implementace eSIR“, ev. č. zakázky Z2018-010807
Zadavatel	Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 427/16, Nové Město, 128 00 Praha 2, IČO: 00025429, zastoupená Ing. Zbyněkem Spoustou, náměstek pro řízení sekce provozní a právní (dále jen „zadavatel“)
Způsob zadání	Otevřené řízení dle § 56 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“)

Zadavatel Rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení č.j. MSP-27/2018-OPR-Z/126 ze dne 8. 4. 2019 rozhodl v souladu s ustanovením **§ 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ** o zrušení zadávacího řízení k předmětné veřejné zakázce.

Odůvodnění

Zadavatel zahájil zadávací řízení k veřejné zakázce „Vývoj a implementace eSIR“ vedené v NEN pod systémovým číslem N006/18/V00018311 (dále jen „Veřejná zakázka“), dne 27. 9. 2018 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení do Věstníku veřejných zakázek. Veřejná zakázka je zadávána v otevřeném řízení podle ustanovení § 56 ZZVZ.

Podle § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ zadavatel při postupu podle ZZVZ musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti a ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákaz diskriminace.

Podle § 36 odst. 3 ZZVZ je zadavatel povinen stanovit zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení, přičemž zároveň nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

Zadavatel zvolil předmětný druh zadávacího řízení, tj. otevřené řízení, v přesvědčení, že veškeré zadávací podmínky Veřejné zakázky jsou stanoveny jasně a jednoznačně, v souladu se základními zásadami zadávání veřejných zakázek.

Zadavatel však od zahájení zadávacího řízení obdržel do dnešního dne 33 žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace se zhruba 200 dotazy směřujícími k vysvětlení jednotlivých částí zadávací dokumentace včetně smlouvy a dvojce námitky proti zadávacím podmínkám s požadavkem na zrušení zadávacího řízení. Z vysokého množství dotazů jednoznačně vyplývá, že dodavatelé spatřují značnou nejasnost zadávacích podmínek zejména v nastavení funkčních požadavků, specifikaci systému i v některých ustanoveních smluv (např. součinnost objednatele, licence, vztah obou smluv v souvislosti s požadavkem na pojištění a bankovní záruky). Směřování podaných dotazů donutilo zadavatele zamyslet se nad tím, zda byly podmínky zadávacího řízení vydefinovány jasně, srozumitelně a v podrobnostech nezbytných pro podání nabídky do otevřeného řízení.

Zadavatel k tomuto také uvádí, že množství dotazů a jejich pracné zodpovídání, které mělo mnohdy za následek prodloužení lhůty pro podání nabídek, zároveň činí zadávací podmínky nepřehledné a pro všechny těžko uchopitelné, a to i s ohledem na možné rozpory v rámci jednotlivých vysvětlení zadávací dokumentace.

Z pohledu zadavatele se v průběhu lhůty pro podání nabídek dále ukázala jako problematická otázka licencí, které zadavatel nejprve striktně vymezil v podobě požadavku licencí Oracle a následně tuto podmínku odstranil. Zadavatel se pod tíhou dalších informací domnívá, že ani jeho následný krok nebyl správný a ke kvalifikovanému rozhodnutí bude muset podrobit tuto podmínku důsledné analýze se zhodnocením dopadu na rezort Ministerstva spravedlnosti ČR.

Právě licenční model budoucího řešení musí být správně popsán a musí mít životnost přes deset let, což nebylo v původní a ani v pozměněné verzi, tj. současné, zadávací dokumentace zohledněno. Pouze popis licenčního modelu však nezajišťuje garanci robustního řešení, které zadavatel od takové implementace očekává a požaduje, proto je nutné v požadavcích více upřesnit vizi zadavatele nad elektronizací justice.

Dále je nutné uvést, že z pohledu požadavků na bezpečnost řešení nejsou tyto v zadávací dokumentaci popsány dostatečně, když se odkazuje pouze na bezpečnostní politiky rezortu a bezpečnost danou zákonem. Vzhledem ke skutečnosti, že požadovaný systém bude prvkem kritické informační infrastruktury státu, má zadavatel za to, že zadávací dokumentace musí obsahovat detailnější popis bezpečnostních požadavků. Tomu tak ale v současné době zcela jistě není.

V průběhu zadávacího řízení se z pohledu zadavatele ukázalo, že povaha a složitost Veřejné zakázky či požadované právní a finanční podmínky jsou natolik komplikované, že Veřejnou zakázku nelze zadat bez předchozího jednání. S ohledem na výše uvedené je zadavatel přesvědčen, že by v tomto konkrétním případě bylo vhodnější zvolit takový druh zadávacího

řízení, který umožňuje o nabídkách jednat. Bohužel ZZVZ explicitně zakazuje zadavateli v otevřeném řízení o podaných nabídkách s účastníky zadávacího řízení jednat (viz ustanovení § 56 odst. 2 ZZVZ), a naopak mu ukládá povinnost uzavřít smlouvu ve znění v souladu se zadávacími podmínkami a nabídkou vybraného dodavatele (viz ustanovení § 51 odst. 3 a § 124 odst. 4 ZZVZ).

Pochybení zadavatele tedy na základě výše uvedeného spočívá v tom, že stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 3 a § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, když stanovil zadávací podmínky, které nejsou stanoveny tak, aby v dostatečné míře v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele umožnily podat dodavatelům nabídky, které jednak odpovídají požadavkům zadavatele a jednak umožňují podat vzájemně porovnatelné nabídky, a to mj. i v souvislosti s použitím otevřeného zadávacího řízení. V této souvislosti se tak jeví jako chybná i samotná volba druhu zadávacího řízení.

V současné fázi zadávacího řízení nemůže zadavatel přijmout jiné nezbytné a přiměřené opatření k nápravě výše uvedeného pochybení a ze zpětného pohledu nevhodně zvoleného druhu zadávacího řízení, než zrušení stávajícího zadávacího řízení v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 ZZVZ, upravit zadávací podmínky, kde bude moci plně reflektovat všechny obdržené dotazy s ohledem na upravené své vlastní požadavky týkající se předmětu Veřejné zakázky a následně zahájit nové zadávací řízení v takovém druhu zadávacího řízení, u kterého je možné jednat s jeho účastníky.

Ve vztahu ke zrušení zadávacího řízení zadavatel odkazuje např. na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) ze dne 8. 7. 2015, č. j. ÚOHSS199/2015/VZ-17053/2015/543/JWe, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 10. 12. 2015, č. j. ÚOHS-R211/2015/VZ-43641/2015/321/OHo, kde Úřad uvedl, že „§ 111 odst. 6 zákona nestanoví zadavateli žádná omezení týkající se toho, jakých úkonů se opatření k nápravě mohou týkat ani jakých opatření může či nemůže zadavatel použít k nápravě úkonů, jimiž byl zákon v průběhu zadávacího řízení porušen. Obecně tedy lze konstatovat, že zadavatel může jako opatření k nápravě zrušit buď některý svůj úkon, kterým porušil zákon, nebo celé zadávací řízení veřejné zakázky v případě, že jiným způsobem nelze porušení zákona napravit.“. S odkazem na důvodovou zprávu k ZVZ pak Úřad zkonstatoval, že „zadavatel může zrušit zadávací řízení ve smyslu § 84 zákona až v případě, kdy nemůže své případné pochybení napravit přijetím opatření k nápravě podle § 111 odst. 6 zákona.“.

Zadavatel s ohledem na vše výše uvedené tedy dospěl k závěru, že zadávací podmínky nejsou stanoveny v souladu se ZZVZ, přičemž s ohledem na množství problematických aspektů zadávacích podmínek, s ohledem na zvolený druh zadávacího řízení, ve kterém není možné o nastavení zadávacích podmínek, resp. nabídek, s dodavateli již jednat, není zadavatel v současné době schopen upravit zadávací podmínky tak, aby bylo možné zadávací řízení řádně dokončit bez toho, aniž by došlo k porušení ZZVZ. V případě pokračování ve stávajícím zadávacím řízení by se taktéž zadavatel vystavil riziku, že obdrží plnění ze strany dodavatele, které nebude odpovídat jeho potřebám a nebylo by tak dosaženo požadovaného výsledku, přičemž tento stav by ani následně nemohl zadavatel po uzavření smluvního vztahu nijak zhojit. Jako jediný možný způsob, jak zabránit výše uvedenému a zároveň zabránit porušení zákona je zrušení zadávacího řízení, když jakékoliv další kroky zadavatele by mohly taktéž činit zadávací podmínky ještě méně přehlednými, ještě méně čitelnými, a tedy i méně transparentními. Zadavatel si je vědom skutečnosti, že zrušení zadávacího řízení je ve své podobě krajním opatřením, nemá právo jej použít dle své vlastní libovůle a musí k němu existovat vždy objektivní důvody, pročež tyto byly zadavatelem výše popsány. Zadavatel je tudíž přesvědčen, že výše uvedené důvody mají charakter okolností hodných zvláštního

zřetele, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a jsou tedy splněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, na základě kterého zadavatel zadávací řízení k Veřejné zakázce ruší.

Poučení

Proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení lze podat námitky podle ustanovení § 241 odst. 2 písm. a) ZZVZ. Námitky musí být zadavateli doručeny nejpozději do 15 dnů ode dne uveřejnění oznámení o zrušení zadávacího řízení.

Ing. Zbyněk Spousta